

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 9ης Ιουνίου 2016 [αίτηση του Oberlandesgericht Düsseldorf (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Jørn Hansson κατά Jungpflanzen Grünewald GmbH

(Υπόθεση C-481/14) <sup>(1)</sup>

(Προδικαστική παραπομπή — Πνευματική και βιομηχανική ιδιοκτησία — Κοινοτικό δικαίωμα επί φυτικής ποικιλίας — Κανονισμός (ΕΚ) 2100/94 — Παράβαση — Εύλογη αποζημίωση — Αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη ο δικαιούχος — Δικαστικά και εξωδικαστικά έξοδα)

(2016/C 296/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

**Αιτούν δικαστήριο**

Oberlandesgericht Düsseldorf

**Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης**

Jørn Hansson

κατά

Jungpflanzen Grünewald GmbH

**Διατακτικό**

- 1) Το άρθρο 94 του κανονισμού (ΕΚ) 2100/94 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουλίου 1994, για τα κοινοτικά δικαιώματα επί φυτικών ποικιλιών, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι το δικαίωμα αποζημιώσεως που αναγνωρίζει στον δικαιούχο της θιγείσας φυτικής ποικιλίας, εκτείνεται στο σύνολο της ζημίας που αυτός υπέστη, πλην όμως το άρθρο αυτό δεν μπορεί να αποτελέσει τη βάση για την επιδίκαση ενός κατ' αποκοπήν συμπληρωματικού ποσού αποτρεπτικού χαρακτήρα ούτε, συγκεκριμένα, τη βάση για την απόδοση του πλουτισμού και του οφέλους που αποκόμισε ο παραβάτης.
- 2) Η έννοια της «εύλογης αποζημιώσεως», που προβλέπει το άρθρο 94, παράγραφος 1, του κανονισμού 2100/94, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι καλύπτει, πέραν της καταβολής της συνήθους αμοιβής που θα οφειλόταν για τη βάσει αδειας παραγωγή, το σύνολο των ζημιών που συνδέονται στενά με τη μη καταβολή της αμοιβής αυτής, στην οποία ενδέχεται να περιλαμβάνεται, μεταξύ άλλων, η καταβολή τόκων υπερημερίας. Εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να καθορίσει τις περιστάσεις που καθιστούν επιβεβλημένη την επαύξηση της εν λόγω αμοιβής, λαμβανομένου υπόψη ότι εκάστη εξ αυτών δεν μπορεί να συνεκτιμηθεί παρά μόνον άπαξ για τους σκοπούς του υπολογισμού του ύψους της εύλογης αποζημιώσεως.
- 3) Το άρθρο 94, παράγραφος 2, του κανονισμού 2100/94 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι το ύψος της ζημίας περί της οποίας διαλαμβάνει η διάταξη αυτή πρέπει να καθορίζεται συναρτήσει των συγκεκριμένων στοιχείων που προβάλλει συναφώς ο δικαιούχος θιγείσας ποικιλίας, εν ανάγκη μέσω μιας κατ' αποκοπήν μεθόδου εάν τα εν λόγω στοιχεία δεν μπορούν να εκτιμηθούν ποσοτικά. Η διάταξη αυτή δεν απαγορεύει τον μη συνυπολογισμό στη ζημία αυτή των γενόμενων στο πλαίσιο μη ευδοκμήσας αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων δαπανών ούτε τη μη συνεκτίμηση των γενόμενων στο πλαίσιο της τακτικής δίκης εξωδικαστικών δαπανών. Η μη συνεκτίμηση των δαπανών αυτών υπόκειται, πάντως, στην προϋπόθεση ότι το ποσό των δικαστικών εξόδων που δύνανται να επιδικαστούν στον ζημιωθέντα δεν είναι τέτοιο ώστε να τον αποτρέπει από το να προσφύγει στη δικαιοσύνη, λαμβανομένων υπόψη των ποσών που εξακολουθεί να φέρει ως εξωδικαστικές δαπάνες, καθώς και της χρησιμότητάς τους για την κύρια αγωγή αποζημιώσεως.

<sup>(1)</sup> EE C 34 της 2.2.2015.